

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce (co se nehodí, škrtněte): diplomová / bakalářská

Posudek (co se nehodí, škrtněte): vedoucího / oponenta

Práci hodnotil(a) (u externích hodnotitelů uveďte též adresu a funkci ve firmě): Mgr. Barbora Pásztorová, Ph.D. (KHV FF ZČU)

Práci předložil(a): Bc. Jitka Kovářiková

Název práce: Kulturní aspekty Vídeňského kongresu

1. CÍL PRÁCE (uveďte, do jaké míry byl naplněn):

Studentka pracuje ve své diplomové práci s hypotézou, že Vídeňský kongres nebyl pouze událostí diplomatického charakteru, ale byla to událost, jež ovlivnila celou společnost v rovině kulturní i obchodní, stála za vývojem společnosti, ovlivnila všechny společenské vrstvy a byla také „PR“ prostředkem rakouské politiky. Cílem předkládané práce pak logicky bylo danou hypotézu buď potvrdit či vyvrátit. Za tímto účelem studentka využila literární a historické texty, artefakty i osobní bádání. Uskutečnila několik studijních cest s cílem získat obrazový materiál a doplňující informace k analyzovaným artefaktům. Navštívila Vídeň, konkrétně expozici Hofburgu a Metternichův palác, kde nyní sídlí italské velvyslanectví. Pracovníci velvyslanectví badatelce umožnili prohlédnout si a obrazově zaznamenat reprezentační prostory budovy. V Hofburgu ji zaujala kolekce pozlaceného porcelánu. V Čechách uskutečnila bádání v depozitáři státního zámku Kynžvart, kde objevila tři předměty, a to: kokardu a dvě medaile. Na základě uskutečněného výzkumu dospěla studentka k závěru, že Vídeňský kongres měl velký význam v kulturní oblasti, neboť se během něj konala celá řada slavností, jež nabízely neformální možnosti vyjednávání, a že byl výrazným PR prostředkem k prezentaci Rakouska. Konání kongresu, ač dle autorky velmi nákladné, přineslo nové obchodní příležitosti, ale mělo rovněž vliv na zvýšení cen, bylo velkou zkouškou pro transport zvýšeného počtu obyvatel Vídně, ale ovlivnilo pozitivně urbanismus. Kongres dle autorky rovněž ovlivnil oblast umění a designu, měl vliv na používání nových technik v malířství a přinesl *biedermeier*. Zdůrazňuje rovněž fakt, že konání Vídeňského kongresu ovlivnilo vyobrazování „symbolu míru“ v podobě shromažďování, konverzací a jednání delegátů. Cíl práce byl dle mého názoru naplněn a autorčina hypotéza potvrzena.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Předkládaná diplomová práce je rozdělena do deseti kapitol. První z nich nese název „Předcházející události“, což evokuje, že se studentka bude věnovat událostem, jež předcházely uspořádání kongresu. Tak tomu však není, neboť hned začíná důvodem pro svolání kongresu a popisem několika účastníků. Zde bych si dovolila výtku týkající se nedostatečné orientace autorky v základních historických souvislostech, o nichž by měla mít povědomí, pakliže chce psát o Vídeňském kongresu. Ty by autorce jistě dodala nejnovější publikace Luboše Taraby z jara 2020 s názvem *Vídeňský kongres: Tanec nových časů*. Studentka se vůbec neorientuje ve jménech, a to jak osobních, tak místních. Používá několik variant jména téže osoby, poněvadž si patrně sama není jistá, o kom to vlastně píše, což následně působí matoucím dojmem na čtenáře, viz pruský král Fridrich Vilém III., studentka jednou uvádí jeho jméno takto správně (respektive v češtině ustálené podobě), v jiné části práce čteme: Frederick William III., Fridrich Wilhelm III., vrcholem je pak zkomolení jména do ženského tvaru na straně 69: „*tří vítězných monarchů, Františka I., Fredericky Williamy III., a...*“ Jiné příklady: Wilhelmine von Sagan je kněžna Zaháňská, Capod'Istria je Ioannis Kapodistrias, o němž již hovořila dříve; Wenzel Anton Kaunitz-Rietberg je v českém prostředí

obecně znám jako Václav Antonín z Kounic a Rietbergu. Tato pochybení jsou mimo jiné způsobena nepřesným překladem z cizojazyčné literatury. To se také projevuje u titulů – anglické „Prince“ či „Princess“ je do češtiny překládáno jako „kníže“, „kněžna“. Z pochybení při uvádění místních názvů jeden příklad za všechny: „Kärntnerorovo divadlo“, jindy divadlo Kärntneror, Kärntnerorovo divadlo či dokonce Körtneror. Oficiální název divadla však zněl *Theater am Kärntneror* či *Kärntnerortheater* a překládá se jako Divadlo u Korutanské brány. Bohužel tyto nepřesnosti a četná další pochybení, kterých je skutečně mnoho, snižují celkový dojem z předkládané práce, která je po obsahové stránce jinak velmi zajímavá.

Po úvodní kapitole přichází na řadu samotné jádro práce, zabývající se jednotlivými kulturními aspekty Vídeňského kongresu, jako je: malířství, slavnosti, hudba, užité umění, móda, cestování, média. V neposlední řadě se studentka věnovala také zásadní otázce, kterou si patrně položí každý čtenář, a to: „Kolik to vše stálo?“. Neopomněla však ani zohlednit přínos kongresových událostí a kulturních akcí je provádějících pro veřejnost i pro budoucí generace.

Velkým plusem je použití cizojazyčné literatury, zejména anglické a německé, i osobní korespondence a dobových periodik, z nichž se čtenář dozvídá o konkrétních akcích, slavnostech, koncertech, zjišťujeme, kdo se jich účastnil, kdy a kde se konaly. Autorce je jistě nutné připsat k dobru, že se vůbec pustila do náročného studia cizojazyčných zdrojů a rozhodla se zpracovat takto komplexní téma. Velmi kladně rovněž hodnotím vlastní přínos autorky, jež se osobně vydala prohlédnout si sbírky na Kynžvart i do Vídně. Rovněž popis vybraných artefaktů hodnotím pozitivně, neboť jinak teoretickou práci značně obohacuje. Zde je rovněž na místě vyzdvihnout bohatou obrazovou přílohu, jež dokonce obsahuje mapy s tabulkou, jež vytvořila sama studentka. Pouze bych upozornila na fakt, že u obrazové přílohy nejsou uvedeny zdroje, není tak jasné, které obrázky jsou převzaté a odkud (uvádí pouze, kde se nachází originály) a které pořizovala sama studentka.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

K formální úpravě nemám větších výtek až na občasnou nekonzistentnost v užívání kurzívy u názvů děl a přímé řeči. Správnost citování nedokáži posoudit, neznám zvyklosti na KFI, nicméně bývá zvykem poprvé uvést celý bibliografický záznam a následně již jen zkrácený, což studentka ne vždy učinila. Z bibliografických údajů rovněž nelze poznat, zda se jednalo o studie ze sborníků, patrně ano, ale zvolený citační formát to nereflakuje. Viz sborník *Metternich a jeho doba*, jehož jsou Ivo Budil a Miroslav Šedivý editoři, nikoli autoři. Vše však bylo jinak řádně ocitováno. Přílohy považuji za vhodné a dostačující, viz komentář výše.

Jazykový projev není příliš rozmanitý, studentka často opakuje stejná slova, a to i v rámci jedné věty. Slovosled je trochu kostrbatý, což lze patrně přičíst problémům spojeným s překladem cizojazyčné literatury do českého jazyka. Trochu rušivě může působit neustálé používání přítomného času pro popis minulých událostí. Rovněž gramatika místy pokulhává, zejména co se týče používání interpunkce. Celkově práce trpí mnoha překlepy a nedostatkem plynulosti textu, věty jsou někdy příliš zkratkovité a někdy na sebe ani nenavazují. Příklady: s. 1 „a stále za vývojem společnosti“ namísto „stála“; s. 2 „Šestá kapitola chce představit cestování na Vídeňském kongrese a to její obtížnost plynule přejet centrem Vídně, popřípadě se dostat na nějakou událost.“ namísto „jeho obtížnost“; s. 6. „Předjet dalším válkám měla za úkol Vídeňský konference, která se odehrávala...“; s. 21 „Byla to přehlídka zinscenované jednoty se spojeneckými panovníky, kterou lidé oslavovali a které byly zobrazeny obrazně.“; s. 24 „Otevření nového vídeňského Burgtoru, přestavěném poté, co ho vyhodily do vzduchu Napoleonovy jednotky, byl naplánován na 18. října 1824, aby byl zdůrazněn jeho historický význam.“; s. 23. „Tam byla obrovská vítězná trofej složená ze standardů, vlajek a zbraní“, patrně studentka myslela „standarty“.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Předkládaná diplomová práce poskytuje čtenáři jasnější představu o tom, co znamená ono známé tvrzení: „kongres, který tančil“, dozví se spoustu informací o kulturních akcích, jež doprovázely důležitá politická jednání, která měla změnit mapu Evropy. Po obsahové stránce se tak jedná o velmi zajímavou práci, doplněnou o bohatý obrazový materiál. Slabší stránkou je však její stylistická forma, četné chyby v gramatice a nepřesnosti (občas i faktografické chyby, Leopold II. zemřel v roce 1792, nikoli 1791) čtenáře upozorňují na to, že studentka má ve svých znalostech jisté mezery. Přes všechny uvedené výtky však předkládaná diplomová práce studentky Kovářkové splňuje požadavky, kladené na tento typ kvalifikační práce, proto ji doporučuji k obhajobě s hodnocením velmi dobře.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Proč studentka nevyužila více zdrojů k Vídeňskému kongresu, které jsou k dispozici i v českém jazyce?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Velmi dobře.

Datum:

7. 5. 2021

Podpis:

